

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
8:35	6:50	אלעד
8:37	6:44	בית שמש
8:36	6:58	בני ברק
8:36	6:53	חיפה
8:34	6:50	טבריה
8:34	6:41	יבנאל
8:34	6:42	ירושלים
8:35	6:48	מודיעין עילית
8:35	6:48	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

המולד יהיה: ביום רביעי בשעה 11 ו 41 דקות ו 8 חלקים | ראש חודש אייר יהיה ביום הרביעי ולמחרתו ביום החמישי

שעה 13, גליון 30 (648)

פרשת אחרי, כ"ו ניסן, אבות פרק א' שנת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרן: | נ"ך: שמואל ב ט-י | בבלי: בבא מציעא סו | ירושלמי: עירובין נא | תוספתא: בבא בתרא י | רמב"ם: תרומות ג

מוהרא"ש מספר

סופרים ספירת העמר

השם יתברך הוציא את עם ישראל ממצרים בחג הפסח, בני ישראל היו שקועים אז במ"ט שערי טמאה, וברגע האחרון הוציא אותם השם יתברך ממצרים, אבל הם עוד לא יכלו לקבל את התורה, הם קודם ספרו שבועות ואתר כן קבלו את התורה הקדושה.

זה חיזוק נורא ומורה דרך לכל יהודי, איך להתנהל בחיים, כל יהודי הרי רוצה להיות טוב ולעבוד את השם יתברך, רק היצר הרע מפתה את האדם לעשות עבירות, וכשהאדם נכשל, מגיע היצר הרע ושובר אותו "אתה כבר לא שונה כלום, אתה כבר לא תצליח אף פעם". וכשהאדם מתחזק והוא חוזר פעם אחר פעם להשם יתברך, מנסה היצר הרע שוב ושוב לשבר את האדם, עד שהוא לצערנו מצליח ליאש את האדם שיעזוב את השם יתברך.

מילה של התחזקות

רבי נתן היה נוהג בימי ספירת העמר לומר פעמים ביום את יום התהלים, פי רבנו גלה לנו את המעלה של אמירת תהלים (לקוטי מוהר"ו חלק ב', סימן עג): "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, פי אמירת תהלים מסגל לתשובה", תהלים מסגל לתשובה ולמצא את השער, שנדע להיכן להגיע, פי יש חמשים שערי תשובה; לזה אפשר לזכות עכשו בימי ספירת העמר.

עוד משהו שמוהרא"ש מאד חזק אותנו בימי ספירת העמר, להזהר לאהב אחד את השני. שלא יהיה לנו עסק במחלוקות, פי תלמידי רבי עקיבא נסתלקו בימי ספירת העמר רק פי הם לא נהגו כבוד זה לזה (יבמות סב) עכשו זה הזמן לתקן את זה, לאהב אחד את השני.

(עצתו אמונה אחרי-ב' תשפ"ב)

ווארט על הפרשה

ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על האון ולא ימות פי בענן אראה על הכפרת. רבנו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קט"ו), אדם שהיה רחוק מהשם יתברך ויום אחד הוא מחליט שהוא רוצה לחזר בתשובה, לחזר אל השם יתברך ולהתנהג כראוי, אזי מגיעה מדת הדין ואומרת שאי אפשר להסכים שזה יקרה, חייבים להפריע לאדם, אי אפשר להרשות לו להפך בפעם אחד ליהודי כשר; אם עד עכשו הוא לא התנהג טוב, אי אפשר ברגע אחד לקבל אותו בידיים פתוחות, חייבים להציב לו מניעות וקשיים, שזה לא ילך לו כל כך בקלות, אבל הקדוש ברוך הוא הוא הרי בעל הרחמים, הוא מרחם על האדם, הוא כן רוצה שהאדם יחזר בתשובה, שהאדם לא ימות כך; לכן הקדוש ברוך הוא מסתתר בתוך המניעות, ואפלו שאכן מציבים לאדם קשיים, לא הולך לו בקלות, אבל הקדוש ברוך הוא מסתתר שם, ואם האדם מתפונן בכנות, הקדוש ברוך הוא יעזר לו והוא יצליח. אם לאדם אין שכל, הוא יתיאש מיד כשהוא יראה שדברים לא הולכים לפי איך שהוא תכנן, הוא יכעס, "מה זה שהולך לי כל כך קשה?! הרי אני כבר רוצה להתנהג כראוי, למה בדיוק עכשו מגיעים כל הקשיים? כנראה שהקדוש ברוך הוא לא צריך אותי, הוא בכלל לא מעניין בי", והוא יסתובב לאחוריו ויחזר לשטויות שלו. אבל אחד שיש לו את השכל הישר, הוא לא יבהל משום דבר, הוא ידע שאביו האהוב רק רוצה לנסות אותו, הקדוש ברוך הוא בעצמו מסתתר מאחורי כל הנסיונות, ועם הלחץ הזה הוא יתחזק וימשיך הלאה.

זה מה שהתורה מספרת לנו במעמד הר סיני, (שמות כ', י"ז) ויעמד העם מרחק - האנשים הפשוטים כשהם רואים מניעות, הם רואים שלא כל כך קל להיות יהודי כשר, הם נשארים לעמד מרחוק, אבל, ומשה נגש אל הערפל - משה רבינו, הצדיק, מלמד אותנו שאפלו כשנדמה שיש ערפל, לא צריכים להבהל אלא להמשיך ללכת בעצמה. פי אשר שם האלקים, שם בתוך הערפל הכבד מסתתר הקדוש ברוך הוא.

הפגם של נדב ואביהוא היה (ויקרא ט"ז, א) "בקרבתם לפני ה'", הם נכנסו לקדשה בלי צמצום ובלי מניעות, ואם לא עוברים את הקשיים והמניעות, עלולים בקלות לפל, שזה כמו מיתה, "וימתו", לכן הם מתו.

לכן הקדוש ברוך הוא צוה למשה רבנו מיד לאחר מכן, ואל יבא בכל עת אל הקדש, לא תמיד אפשר להגיע לקדשה בקלות, זה קשה, יש בדרך הרבה מכשולים, אבל צריכים לזכור לא להבהל פי כך זה הולך, פי בענן אראה על הכפרת, את הקדוש ברוך הוא אפשר למצא בתוך הענן, בתוך הערפל. זה אכן נראה קשה בהתחלה, אבל אם מתחזקים וממשיכים הלאה, הקדוש ברוך הוא יעזר וסוף כל סוף והפכו להיות יהודי כשר.

(זאת התורה אחרי ב')

לְהַתְפַּלֵּל אֶל ה' עַל שְׁמִירַת עֵינַיִם

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

הַקִּיץ הַגִּיעַ וְאַנְחֵנוּ זְקוּקִים לְרַחֲמִים גְּדוּלִים שֶׁלֹּא נִפְשַׁל בְּרֵאיוֹת אֲסוּרוֹת. רַבֵּי נֶתַן הָיָה גֵר בְּרַחוּב הֵיכֵן שֶׁהָיָה הַשּׁוּק; הוּא הִשְׁאִיר תְּמִיד אֶת הַחֲלוֹן וְהוֹיִלוֹן סְגוּרִים וְהוּא לֹא נִגַּשׁ אִף פֶּעַם לְחֲלוֹן לְרֵאוֹת מֵהַ קוֹרָה בְּרַחוּב. פֶּעַם בְּיוֹשְׁבוֹ בְּבֵית בַּעַת שֶׁכְּתַב חֲדוּשֵׁי תוֹרָה הוּא שָׁמַע מִהַרְחוּב רַעַשׁ גְּדוֹל – שׁוֹנָה מִהַרְגִּיל, אִזְּ הוּא הַנִּיחַ אֶת הַקְּלָמוֹס וּבִקֵּשׁ לְגִשֵׁת לְרֵאוֹת מֵהַ קוֹרָה, אַחֲרֵי שֶׁהוּא כָּבֵר קָם בְּשִׁבִיל לְגִשֵׁת לְרֵאוֹת מֵהַ קוֹרָה הוּא תִּפַּס אֶת הַשֶּׁלַחַן וְאָמַר לְעַצְמוֹ: "נֶתַן נֶתַן... הַסְתַּכְּלוּת אַחַת פְּחוֹת עַל הָעוֹלָם הַזֶּה עַדִּין טוֹב יוֹתֵר", וְהַתִּישֵׁב בַּחֲזָרָה עַל מְקוֹמוֹ.

תִּשְׁמֹר עַל עֵינֶיךָ, כָּל הַקְּשִׁיִּים מִתְחִילִים כְּשֶׁלֹּא שׁוֹמְרִים עַל הָעֵינַיִם. אִם לֹא שׁוֹמְרִים עַל הָעֵינַיִם נוֹפְלִים אַחֵר כֶּךָ לְעַבְרוֹת, וְאַחֵר כֶּךָ הַחַיִּים הֵם רְצוּפִים קְשִׁיִּים; מֵאַבְדִים אֶת הַפְּרָנְסָה, שְׁלוֹם הַבֵּית, יְלָדִים, וְכו' וְכו'.

רַבֵּינוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר״ו חֶלֶק ב', סִימָן קח): "הָאָדָם בְּשִׁבִיל תַּעֲנוּג קָטָן אֶחָד שֶׁל רַבְעֵי שָׁעָה הוּא יָכוֹל לְאַבֵּד וְלְהַפְסִיד כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה עִם הָעוֹלָם הַבָּא. וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁכֶּנֶז בְּזֶה הַלִּשׁוֹן: אִי מְעַנְטֵשׁ פּוֹן אֵיין תַּעֲנוּג'ל וְעוֹגֵן פּוֹן אִי פֶּעֶרְטֵל שָׁעָה, קָאן עַר אָן וְעוֹרֵן גָּאָר דַּעַם עוֹלָם הַזֶּה מִיט דַּעַם עוֹלָם הַבָּא"; אֶת זֶה רּוֹאִים לְצַעֲרֵנוּ, כְּשִׁישׁ לְאָדָם נִסְיוֹן וְהוּא נִכְשָׁל בְּעַבְרוֹת, הוּא עוֹשֶׂה דְּבָרִים מְלַכְלָכִים – אַחֵר כֶּךָ הוּא מֵאַבֵּד אֶת אֲשֶׁתוֹ וְיִלְדָיו וְהוּא נִשְׂאָר לְבַד רַחֲמָנָא לִיְצִלָן.

אִם שׁוֹמְרִים עַל הָעֵינַיִם, נִזְהָרִים בְּקִדְשַׁת הַיְסוּד – הַפֶּל הוֹלֵךְ יוֹתֵר בְּקִלּוֹת, אִזְּ מְרַגְּשִׁים טַעַם בְּתַפְלָה, טַעַם בְּלִמּוּד, מְרַגְּשִׁים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא; וְאִם לֹא שׁוֹמְרִים עַל הָעֵינַיִם, מְסַתְּפָלִים עַל נְשִׁים זְרוֹת – הַפֶּל נִהְיָ כְּבוֹי.

לִפְנֵי שְׁאֵתָה יוֹצֵא מִהַבֵּית תְּבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לִיד הַמְּזוּזָה שֶׁתְּהִיָּה לְךָ שְׁמִירַת עֵינַיִם. תֹּאמֵר אֶת הַפְּסוּק (שְׁעִיָּה לג, ז): "הֵן אֲרָאֶלֶם צַעְקוֹ חֲצָה, מִלְּאֲכִי שְׁלוֹם מִרְבִּינֵי", כִּפִּי שְׁרַבֵּינוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּידוֹת אוֹת רֵאִיָּה, חֶלֶק ב', סִימָן ט): "כְּשֶׁאָדָם יוֹצֵא לַשּׁוּק וּמִתְבָּרָא שֶׁלֹּא יָבוֹא לִידֵי הַרְהוּר עַל יְדֵי הָרֵאִיָּה שִׁירָאָה נְשִׁים יְפוֹת, יֹאמֵר הַפְּסוּק 'הֵן אֲרָאֶלֶם צַעְקוֹ חוּצָה' וְכו', וְעַל יְדֵי זֶה יִנְצַל מִרֵּאוֹת". תְּבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר לִי שְׂאוּכַל לְשִׁמּוֹר עַל עֵינַי, תַּעֲזֹר שֶׁלֹּא אֲשַׁרְף מִהַיֵּצֵר הָרַע שְׁרוּצָה לְעַקוֹר אוֹתִי מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמֵעוֹלָם הַבָּא, תַּחֲזִיר אוֹתִי הַבֵּיתָה בְּשִׁלּוֹם.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר לִי שְׂאֲשִׁמֵּר עַל עֵינַי, תַּעֲזֹר לִי שְׂאֲזַכּוֹר מִמֶּךָ, שֶׁלֹּא אֶלְךָ אַחֵר הַיֵּצֵר הָרַע".

הַמִּילִים הָאֵלוֹ לִיד הַמְּזוּזָה יִתְנוּ לְךָ כּוֹחוֹת שְׁמִימִיִּים שֶׁתּוֹכַל לְשִׁמּוֹר עַל הָעֵינַיִם.

הַעֲצָה הַיְחִידָה בְּשִׁבִיל לְהִנְצֵל מִרֵּאוֹת אֲסוּרוֹת הִיא שֶׁנִּבְקֵשׁ שׁוֹב וְשׁוֹב מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם עֲזֹר לִי לְשִׁמּוֹר אֶת עֵינַי".

עִם הַתְּבוֹדָדוֹת הַחַיִּים כָּל כֶּךָ טוֹבִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֵינַיִם.

(עֲצָתוֹ אֲמוּנָה בְּהַעֲלוֹתְךָ תש"פ, וְאַרְאָ, פְּנַחֵס, דְּבָרִים פ"א)

לְכֵן אֶפְשֶׁר לְקַחַת חִיזוּק גְּדוֹל מִיַּמֵּי הַסְּפִירָה, שְׂאֵפִילוֹ כְּשֶׁהִיְהוּדִים כָּבֵר יִצְאוּ מִמִּצְרַיִם, הֵם לֹא קִבְּלוּ מִיַּד אֶת הַתּוֹרָה, הֵם הָיוּ צְרִיכִים קוֹדֵם לְעַבּוֹר אֶת יַמֵּי הַסְּפִירָה. וְאוֹתוֹ דְּבַר זֶה אֵצֶל כָּל יְהוּדֵי אֵפִילוֹ כְּשֶׁהוּא כָּבֵר רוּצָה לְצֵאת מִמִּצְרַיִם הַפְּרִטִית שְׁלוֹ, הוּא מַחְלִיט: "זֶהוּ זֶה, מַעֲכָשֵׁי אֶהְיָה יְהוּדֵי כְּשֶׁר". עַדִּין לֹא מִגִּיעִים לְזֶה מִיַּד, הוּא צְרִיךְ קוֹדֵם לְעַבּוֹר אֶת יַמֵּי הַסְּפִירָה, יוֹם אֶחָד "חֶסֶד שְׁבַגְבוּרָה", עוֹד יוֹם "גְּבוּרָה שְׁבַגְבוּרָה", כְּלוֹמֵר שֶׁבְּכָל יוֹם עוֹבְרִים עַל הָאָדָם כָּל מִיַּי מַצְבִּים וּקְשִׁיִּים בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וּכְשֶׁלְּאָדָם יֵשׁ שְׁכָל וְהוּא מַחֲזִיק אֶת עַצְמוֹ, וְחוֹזֵר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא מְשַׁתְּדֵל לְחַטֵּף תּוֹרָה וּמִצְוֹת כְּמָה שֶׁהוּא רָק יָכוֹל, הוּא יִגִּיעַ סוּף כָּל סוּף לְחַג הַשְּׁבוּעוֹת לְקַבֵּל הַתּוֹרָה, הוּא יִקְבַּל אֶת הַתּוֹרָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יְהִיָּה יְהוּדֵי כְּשֶׁר.

(קוּנְטֵרֵס סְפִירַת הָעוֹמֵר)

יוֹם מְנוּי וְסְפּוּר

עוֹד דְּבַר חֲשׁוֹב שְׂאֵנוּ לוֹמְדִים מִיַּמֵּי הַסְּפִירָה, שֶׁלִּפְנֵי שְׁהוֹלְכִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת, צְרִיכִים קוֹדֵם לְסַפֵּר אֶת הַיָּמִים, זֶה מְלַמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁכָּל יוֹם הוּא יוֹם מְנוּי, יוֹם חֲשׁוֹב, כָּל יוֹם אֶפְשֶׁר לְנַצֵּל הֵיטֵב עִם דְּבָרִים טוֹבִים.

הַגְּמָרָא אוֹמֵרֵת (פְּסַחִים ז) "מִקְצַת הַיּוֹם כְּכֹל", חֶלֶק שֶׁל הַיּוֹם הוּא כְּמוֹ יוֹם שְׁלֹם, מִמִּילָא אֵפִילוֹ שֶׁכְּבֵר עֵבֵר רוֹב הַיּוֹם, וְאָדָם מְסַתְּפֵל עַל עַצְמוֹ אִיךָ הַיּוֹם עֵבֵר עִם כְּלוּם, אֲסוּר לְהַתִּיַּאֵשׁ וְלַחֲשֹׁב "הַיּוֹם הַזֶּה כְּבֵר אֲבוּד, מְחַר אֶשְׁתַּדֵּל לְחַטֵּף דְּבָרִים טוֹבִים, מְחַר אֶלְמַד, מְחַר אֶתְפַּלֵּל", כִּי אֵפִילוֹ שֶׁנִּשְׂאָרוֹ רָק עוֹד כְּמָה דְּקוֹת מֵהַיּוֹם, אֶפְשֶׁר עוֹד לְתַקֵּן אֶת כָּל הַיּוֹם, אִם יִנְצֵלוּ אֶת הַדְּקוֹת הַמוֹעֲטוֹת שֶׁנִּשְׂאָרוֹ לְלַמּוֹד קִצַּת תּוֹרָה, וְלַעֲשׂוֹת מְעַט מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּזֶה יְרוּמְמוֹ אֶת כָּל הַיּוֹם.

אֶת זֶה אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים מִיַּמֵּי הַסְּפִירָה, כָּל יוֹם הוּא יוֹם מְנוּי וְסְפּוּר, וְאִם נִתְחִיל מַעֲכָשֵׁי לְנַצֵּל כָּל יוֹם כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ, נוֹכַח לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת.

(קוּנְטֵרֵס יַמֵּי הַסְּפִירָה)

איך אפשר שיהיה לי יותר קל בשמירת העינים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני בחור, נסעתי ללמוד בעיר אחרת בישיבה, אני משתדל ללמוד ולהתפלל, אבל דבר אחד מאוד קשה לי, אני לא יכול לשמר על העינים, קשה לי מאוד בשמירת עינים.

אני מבקש הרבה מהשם תתברך על זה, כמו שראש הישיבה מלמד אותנו, אבל אני עדין מאוד מתקשה עם זה. אולי ראש הישיבה יכול לתת לי עצות וחסודים על זה? יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' תתברך

יום ד' פרשת אמר, י' איר, כ"ה לעמר, שנת ה'תשפ"ב לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

לפני שאתה יוצא מהבית תתפלל שהשם תתברך ישמר על עיניך, וכשאתה בדרך תתבודד, תבקש מהשם תתברך על שמירת עינים.

הנה לך תפלה קטנה לבקש על שמירת עינים:

רבונו של עולם אני מבקש ממך מאד, שמור עלי מרע; עזר לי שאוכל לשמר על עיני. אני רוצה להיות פשר, אני רוצה להיות קדוש; אני יודע שהכל תלוי בעינים, ואם חס ושלום מפקירים את העינים - נסתמים את כל האורות, נעשה חרפן; אבל כל כך קשה לי, אני מרגיש הרבה פעמים שאין לי בכלל שליטה על עצמי.

לכן אני בא אליך אבא יקר, רחם עלי, תעזר לי, תן לי כח שאוכל לשמר על עיני, שאזכור את הנזק שאני עושה לעצמי כשאני לא שומר על עיני, מאבדים כל הדברים הטובים. עזר לי שיהיה לי כח להתגבר שלא להסתכל, שרק אחשב ממך.

רבונו של עולם אני רוצה להיות שמח, פי כשאני שמח אני יכול לשמר על עיני. הצדיקים הקדושים גלו לנו שעל ידי שמחה נשמרים מפגם הברית; אני מבקש ממך אבא יקר, עזר לי שאוכל להתגבר על העצבות והמרה שחורה שלי, שאהיה רק בשמחה, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה אמר תשפ"ב)

כמו כן דובר שצריכים לחפש את הנקודות הטובות, ולהודות הרבה להשם יתברך על כל הדברים הטובים שהוא נותן לנו, וכך הלב נפתח וקל יותר לדבר ולבקש מהשם יתברך. כשיהייה מרגיל את עצמו לדבר עם השם יתברך הוא זוכה לחיים מאושרים ונעימים ברוחניות ובגשמיות. במכתב כותב ראש הישיבה שליט"א, "בודאי שצריכים לבקש ולבקש מהשם יתברך, אבל צריכים להזהר; פעמים רבות כל כך שקועים רק בלבקש - עלולים לפעמים ליפול לדחיקת השעה, עלולים לפעמים כמו לבוא בטענות 'אני מבקש ומבקש ושום דבר, אני לא מקבל תשובה'; לכן חשוב כשמבקשים מהשם יתברך - להודות ולשבח אותו, לחפש טוב, לחפש נקודות טובות. רבינו אומר (ליקוטי מוה"ר ח"א ל"ג) על הפסוק (קהלת יד): "ביום טובה", כשהולך טוב, אתה מרגיש את השם יתברך, "היה בטוב", זה טוב, תחיה עם ההרגשה הזאת, אבל דע לך "וביום רעה", וכשאתה לא מרגיש כלום, הכל כבוי, אתה רואה רק רע, "ראה" - תחפש אלוקות, תחפש בחושך את השם יתברך, תודה להשם יתברך. זה מה שהתכוונתי לומר לך שלא תעסוק רק בלבקש מהשם יתברך, אתה צריך גם בשעת הבקשה - להודות, כך תראה את רחמנותו של השם יתברך, ולא תיפול לעצבות".

ביום חמישי חול המועד מסר ראש הישיבה שיעור התחזקות ביחד עם סיום הש"ס של הבחור יוסף ב"ר שמחה סאלו הי", ניתן לשמוע את השיעורים בקו "קול ברסלב". המשך תיאור נרחב אודות החג הנפלא בקריה, תוכלו לקרוא בעיתון "קרית ברסלב". גם בכל בתי המדרשים של "היכל הקודש" בכל האזורים, התאספו יהודי האזור והתפללו בצוותא במשך ימי החג, והתחזקו בעצות ובלומדים של רבינו ז"ל, שמחיים ומחזקים כל יהודי בכל מצב. חסל סידור פסח כהלכתו!

מצינים ארבע עשרה שנה לפתיחת תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב

בימים אלו, לפני ארבע עשרה שנה, מיד לאחר פסח תש"ע, עזר השם יתברך שראש הישיבה יחד עם קבוצה קטנה של אנשי שלומינו קפצו לתוך המים, ובס"ד פתחו את שעריו של התלמוד תורה החדש "היכל הקודש", שנפתח באותה עת בווייליאמסבורג עם ילדים ספורים בלבד.

לא עברו יותר משנים ספורות, ומשם זה התרחב להרבה מוסדות "היכל הקודש" ענפים, תלמודי תורה, בתי ספר לבנות, כוללים ועוד, שנפתחו מאז בווייליאמסבורג, קריית יואל, בברסלב ליבערטי, בירושלים בבני ברק ובטבריה.

וכיום למוסדות היכל הקודש יש כבר הדים רבים, הם נודעים כמקום בו הילדים מתחנכים לתורה תפילה ויראת שמים על דרך ישראל סבא, עם כל עצותיו הקדושות של רבינו ז"ל, בדרך שלימדו מוה"ר א"ש, וראש הישיבה שליט"א ממשיך הלאה.

הכרת פניהם ענתה בם, כפי שמעידים כלל ההורים, נסוך על התלמידים והתלמידות חן עצום, עדינות, יראת שמים ותמימות נדירים, זה נובע רק מהתורה הקדושה אותה לומדים הילדים בהתמדה, אשר התורה היא אילת אהבים ויעלת חן, ומשום שהילדים מדברים אל השם יתברך בשפה שלהם, שזה מקדש ומעדן את האדם.

שפתותיהם של הילדים נעות תמיד, מדברות ומשוחחות עם השם יתברך, תמיד מסופרים בפיהם ניסים ונפלאות שהשם יתברך עשה עימם, הם מספרים "סיפורי תפילה" שהשם יתברך עזר להם והקשיב לתפילות שביקשו.

מוה"ר א"ש לימד אותנו שכאשר האמונה מושרשת בלבבות הצעירים, אזי הם כבר יחיו עם השם יתברך כל ימי חייהם, האמונה הטהורה תגדל יחד איתם כל השנים, הם כבר לעולם לא יעזבו את השם יתברך, בכל מצב שרק ימצאו בו, הם ידעו שיש להם לאן לפנות, השם יתברך עימם תמיד, והוא לעולם לא יעזוב אותם.

נציין מה שסיפר מוה"ר א"ש לראש הישיבה לפני ארבע עשרה שנה כשישב אצל מוה"ר א"ש באותו חול המועד פסח ועבר על כל הפרטים אודות הלמוד תורה החדש, סיפר אז מוה"ר א"ש על מה שהתרחש בווייליאמסבורג בעת ייסודו של בית המדרש הראשון של חסידי ברסלב למעלה מחמישים שנה קודם לכן.

באותם שנים היתה ברסלב מושג שרק מעטים שמעו ממנו, ובבית המדרש של ברסלב התקשו מאד במציאת מנין. באחת ההזדמנויות השיח גבאי בית המדרש את ליבו אל מוה"ר א"ש - שעוד היה אז אברך צעיר - על הקשיים הרבים לאסוף מנין מידי שבת. התחייך מוה"ר א"ש ונענה ואמר לו, "אל תדאג, כאן בווייליאמסבורג עוד יהיה תלמוד תורה של ברסלב!", וכשבאותה שעה חלפו שם אוטובוסים של תלמודי תורה שונים, ענה ואמר לו מוה"ר א"ש, "אתה רואה את האוטובוסים האלו? ככה יסתובבו אוטובוסים שיהיה כתוב עליהם "תלמוד תורה ברסלב ווייליאמסבורג".

לגבאי ששמע זאת זה היה נראה כהגזמה מופרזת, והוא נענה ואמר למוה"ר א"ש, "אתם חולמים בהקיץ!", "כעת" - סיים מוה"ר א"ש ואמר לראש הישיבה - "רואים ברוך השם שהחלום התגשם!"

בעומדנו ארבע עשרה שנה לאחר מכן, רואים את הפירות הנפלאים שיצאו מהתלמוד תורה, חלק מהילדים של התלמוד תורה כבר משמשים כיום כמלומדים מומחים במוסדות, כולם גדלו להשם ולתפארת עם לב בוער אל השם יתברך.

הודעתם לבני ולבני בניך!

כָּל אֶחָד סוֹפֵר לְעַצְמוֹ

חז"ל אומרים "וספרתם לכם"-לכם' לעצמיכם. שכל אחד צריך לספר ספירת העמר, שהוא בחינת התחזקות הנ"ל לעצמו כפי מה שהוא ולא פל בדעתו מחמת שנדמה לו שחבריו בני גילו טובים ממנו הרבה, כי אף-על-פי שהוא מדה טובה להיות ענו ולהחזיק כל אדם טוב ממנו, אבל אם יפל בדעתו על-ידי זה חס ושלום, אין זה ענוה, אדרבא, זהו גדלות גדול שאין נאה לו שיעבד איזה עבודה להשם יתברך ועדין הוא רחוק כל כך וחבריו כבר זכו למה שזכו, כי אסור להרהר אחרי המקום ומי יודע מאיזה מקום הוא ובאיזה מקומות נמשך על-ידי מעשיו, כי אין אדם דומה לחברו כלל.

רבנו אומר על פסוק, "אחד הנה אברהם", שעקר התקרבות אברהם אבינו, עליו השלום, להשם יתברך הנה על-ידי שחשב תמיד שהוא רק אחד בעולם ולא הסתכל על אף אחד. וזה צריך כל יהודי לחקות ולהסתכל רק על עצמו, ולא להשבר כשוראים שהשני מצליח יותר.

וכמו שמובא בהמעשה של החכם והתם. מבאר שם שהתם היה רצון וכו' ולא היה יכל המלאכה כראוי ומנעל שלו היה בשלשה קצוות וכו' והוא היה מתפאר בו מאד כמה נאה ויפה המנעל הזה וכו'. והיתה שואלת לו אשתו, אם כן, מפני מה שארי בעלי מלאכות נוטלים ג' זהובים בעד זוג מנעלים ואתה אינך לוקח כי אם אחד זהב וחצי? השיב לה, מה לי בזה? זה מעשה שלו וזה מעשה שלי. ועוד, למה לנו לדבר מאחרים, הלא נתחיל לחשב כמה וכמה אני מרויח בהמנעל זה מיד ליד העור הוא בכך וכו'.

ורבנו זכרוננו לברכה רמז בעצמו אחר שספר מעשה זאת שפונתו לענין תפלה ועבודת ה', כמו שמובא שם בסוף שאמר רבנו זכרוננו לברכה, ואם התפלה אינו פראוי היא מנעל בשלשה קצוות והבן, שצריכין להתנהג בתמימות גדול כדרכי התם הנ"ל וצריכין לדקדק בכל המעשה לקח לעצמו מוסר ועצות מדברי התם הנ"ל וליגף בדרכיו ולהיות בשמחה תמיד ואל יבלבל אותו העולם כלל ואפלו חבריו שזוכין לתפלה ועבודה הרבה יותר ממנו, אף-על-פי-כן אל יפל בדעתו מזה כלל רק יהיה בשמחה תמיד בכל נקדה ונקדה טובה שמרויח בתפלתו ועבודתו איך שהוא.

אשרי מי שמנצל את הימים הקדושים של הספירה להתחזק בעבודת השם, יהיה לו טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

(ליקוטי הלכות, פסח, ה"ט אות כ"ב)

הג הפסח מרומם עם ראש הישיבה שליט"א

בחג הפסח העבר עלינו לטובה זכו תושבי קרית ברסלב ליבערטי להימצא במחיצתו של ראש הישיבה שליט"א ששהה בקריה במשך כל ימי החג.

תושבי הקריה החשובים מוסרים, חג הפסח עבר בהתרוממות נפלאה, כל רגע היה תענוג והנאה, וישאר חקוק בעצמותיהם עוד זמן רב.

ראש הישיבה שליט"א כבר יצא אל הקריה כמה ימים לפני החג, כדי להכין את החג כראוי, ובמהלך ימים אלו עסק ראש הישיבה שליט"א רבות בכל עניני הקהילה הנצרכים בקריה.

בבוקרו של ערב פסח, אחרי שריפת חמין התקיים מעמד זיכוי הפת לעירוב בקריה בביתו של ראש הישיבה, בהשתתפות בודקי העירוב החשובים, שמוסרים את נפשם לאורך כל השנה לבדוק את העירוב ועורכים סיבוב מידי ערב שבת לוודא שהעירוב כשר, לאחר מכן העניק ראש הישיבה שליט"א לכל הבודקים מצה מהעירוב של לפני שנה, לאות זיכרון על מסירותם לשבת קודש.

לראשונה נאפו השנה "מצות ערב פסח" במאפית המצות החדשה בקריה, מיד בחצות התחילו לאפות את המצות בשמחה גדולה, ראש הישיבה שליט"א אמר את ההלל.

במשך ימי החג התחלקו התפילות והשיעורים בין כל בתי המדרשים בעיר.

במהלך החג הרבה ראש הישיבה שליט"א בשיחות, מסר שיעורים וחזיק יהודים, בעיקר בעניני ה"פה - סח", עם ישראל היו המצרים, עבדו בפרך וסבלו צרות קשות ומרות, עד שהגיע משה רבינו ולימד אותם לדבר ולצעוק אל השם יתברך, כי רק זו הדרך היחידה לצאת מכל הצרות, וכך הוא הוציא אותם ממצרים. ואת זאת עלינו לעשות גם בימינו אנו, בכל צרה שהיא שאדם נפל אליה, יש לו רק כתובת אחת, לפנות אל השם יתברך, להשיח אליו את כל ליבו, וכך הוא יגאל מכל צרותיו וקשייו.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה **נחמן ניישטיין** שליט"א וויליאמסבורג
מלמד מונחה במוסדותינו הקדושים

לרגל השמחה של בנו הבחור **דוד** הי"ו למזל טוב עב"ג

בת מו"ה **יואל פארקאש** שליט"א
גבאי ביהמ"ד היכל הקדוש ברסלב קרית יואל

מו"ה **מנשה איצקאוויטש** הי"ו בארא פארק

לרגל שמחת הבר מצוה פון זיין זון הבחור **שמואל דוד** נ"ו

מו"ה **בנציון לאנדא** הי"ו וויליאמסבורג
צו די שמחת הבר מצוה של בנו הבחור **אליהו** נ"ו

מו"ה **אברהם קליין** הי"ו חיפה
לרגל הולדת בתו למזל טוב

מו"ה **יהוקאל שארף** הי"ו קרית ברסלב
לרגל הולדת בתו למזל טוב

מו"ה **אליעזר שמן** הי"ו קרית ברסלב
לרגל שמחת החאלקה של בנו למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מונחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מונחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:40	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מונחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לאחר הדה"נ ערבית בימי חול 19:30	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
21:30 שמיעת שיעור יום א' בשעה 21:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
20:00 שמיעת שיעור יום ג' בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
20:30 שיעור דף היומי בנהר היידן 29/6	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
21:30 יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
21:15 שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	21:00	סעודה שלישיית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	12 חיפה רחוב הרב הרצוג
---	---	סעודה שלישיית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	סעודה שלישיית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים: ספורי תפילה; מתכונים; ועוד **079.70.400.69**
ארה"ב | 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה | 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים: חיזוק יומי; ניגונים; ספורי תפילה; ועוד **079.70.400.66**
ארה"ב | 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה | 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com